

sagt, at hans Forslag ikke ere nødvendige, og de ere heller ikke alle ret heldige. Jeg skal med et Par Ord søge at paavise dette. Det første Stykke i Lovforslagets § 1 indeholder den almindelige Bestemmelse, at enhver Mand, der har dansk Indfødsret, er Værnepligten undergIVEN, og denne almindelige Forpligtelse udvides derefter paa samme Maade til Udlændinge, der have erhvervet fast Hjem her i Riget. Alt, hvad der derefter kommer ind i Loven og siges at gjælde om dem, der have dansk Indfødsret, gjælder altsaa ogsaa for Udlændinge, saaledes at de dele Stæbne med dem, blandt hvilke de ere bosatte. Værnepligten udføres jo ikke eens overalt i Landet; som bekendt, er Værnepligten i Kjøbenhavn forskjellig fra Værnepligten i det øvrige Sjælland, idet de Værnepligtige i Kjøbenhavn ikke staae i Forstærkingen; men den Udlænding, som bosætter sig i Kjøbenhavn, bliver aldeles den samme Værnepligt underkastet som en Kjøbenhavner, ligesom den Udlænding, der erhverver fast Hjem paa Bornholm, kommer til at staae to Aar i Linien og gaaer senere over i den der værende Væbning, aldeles paa samme Maade som en Bornholmer. Egeledes vil den Udlænding, som erhverver fast Hjem paa Færøerne, blive fritagen for Værnepligten, saalænge han opholder sig der, aldeles paa samme Maade som Færingerne. Jeg troer, at naar man holder dette fast, at Undtagelsen, der kommer i § 2, slutter sig ikke alene til dem, der have dansk Indfødsret, men til dem, der efter det sidste Stykke af Paragraphen ere underkastede den samme Forpligtelse, saa vil man see, at Lovforslagets Affattelse er tilstræffelig udtømmende. Det ærede Medlem anførte ved første Behandling af denne Sag, at den Udlænding, der tog fast Hjem paa Færøerne, vilde blive værnepligtig, men det troer jeg, efter hvad jeg har sagt, ikke vil være Tilfældet, og desuden kan Vedkommende efter § 7 ikke komme ind i Røgdsrullen, da han nemlig, for at kunne komme ind deri, skal henvende sig til Røgdsbestyreren paa det Sted, hvor han er bosat; men da der paa saantlige Færøer ikke findes nogen Røgdsbestyrer, vil han ikke kunne henvende sig til en saadan og vil altsaa ikke kunne komme ind i Røgds-

rullen og ikke blive værnepligtig. Naar det ærede Medlem imidlertid troer at slippe derfra ved at forandre Udtrykket „her i Riget“ til „her i Landet“, saa er dette ikke rigtigt. Udtrykket „her i Landet“ er ganske vist et temmelig vagt Begreb, men det betyder dog statsretlig i Almindelighed det Samme som „Kongeriget“, men det betyder ikke det samme som „Kongeriget minus Færøerne“, saaledes som man maatte antage, at det ærede Medlem efter hans Ytringer ved første Behandling meente. Jeg troer virkelig ikke, at der kan opstilles nogen anden Fortolkning, og jeg tillader mig altsaa at sige, at Udtrykket „her i Landet“ betyder det Samme som „Kongeriget“, det er Danmark plus Færøerne. Man kommer altsaa ikke ud over Vanskeligheden ved denne Forandring. Desuden vil man vistnok i vor Lovgivning kunne paavise flere Love, hvori der staaer „her i Landet“, og hvor der i den sidste Paragraph siges: Denne Lov gjælder ikke for Færøerne. Dette viser noksom, at „her i Landet“ ialtsald ikke er synonymt med „Kongeriget minus Færøerne“, men med „Kongeriget“. — Det ærede Medlem har til § 3 foreslaaet, at der istedetfor „Værnepligten i Almindelighed“ skal sættes „deres Værnepligt“. Talen er her om de Personer, der have udstaaet Strafarbejde; men det ærede Medlem vil jo erindre, at dengang dette Lovforslag forelaa i sin oprindelige Skikkelse fra Regeringen, saa stod der, at de aldeles ikke skulde optages i Rullen. Man havde nemlig haft 20 Aars Erfaring for, at disse Straffecompagnier aldrig vare blevne oprettede, end sige anvendte, og man havde til lige faaet den Erfaring, at da det var meget vagabonderende Personer, som der var Tale om, saa havde de foraarsaget Udskrivningsvæsenet stor Uleilighed og derved indirecte bidraget til, at Ordenen ikke kunde være saa god i Rullerne, som den ellers vilde være; derfor onskede den daværende Justitsminister, at disse Personer slet ikke skulde optages i Rullen. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) foreslog imidlertid, at Paragraphen skulde have den Form, som den nu har faaet, og man blev da enig om, at der skulde staae „det Aar“, med hvilket Værnepligten i Almindelighed ophører.